

og således ikke kan delegeres til et udvalg eller til den kommunale administration, er det for at fastholde ansvaret for opgavevaretagelsen i den delegerende kommune nødvendigt at fastsætte, at beslutningen skal træffes af den delegerende kommunalbestyrelse.

Det forhold, at en kompetence i lovgivningen er tillagt kommunalbestyrelsen, er som udgangspunkt alene udtryk for, at opgaverne skal løses i kommunalt regi. Kommunalbestyrelsen har således som udgangspunkt mulighed for at delegerer udøvelsen af sin kompetence til udvalg og til den kommunale administration.

Kommunalbestyrelsen er dog afskåret fra at overlade udøvelsen af sin kompetence til udvalg og den kommunale administration, hvis andet følger af lovgivningen.

Et sådant forbud mod delegation til udvalg og til den kommunale administration kan følge af lovgivningen, fordi det er fastsat eller forudsat i den skrevne lovgivning på de enkelte opgaveområder, at beslutning skal træffes af kommunalbestyrelsen.

Det kan endvidere som følge af en sags beskaffenhed følge af uskreven lovgivning, dvs. af almindelige retsgrundsætninger, at behandlingen af sagen skal ske i kommunalbestyrelsen i et møde og altså ikke kan overlades til et udvalg eller til forvaltningen. Det kan f.eks. være tilfældet i sager, der på grund af deres betydning eller karakter i øvrigt i særlig grad forudsætter politisk behandling, bl.a. med den deraf følgende mulighed for eventuelle mindretal for at tilkendegive en afvigende opfattelse.

Bestemmelsen omfatter både tilfælde, hvor det følger af den skrevne lovgivning, og tilfælde, hvor det som følge af sagens beskaffenhed følger af almindelige retsgrundsætninger, at beslutning skal træffes af kommunalbestyrelsen.

Som *eksempler* på beslutninger, der efter regler omfattet af de forpligtende kommunale samarbejder, skal træffes af kommunalbestyrelsen i et møde, kan nævnes beslutninger om vedtagelse af kommunale handlingsplaner efter miljømålsloven. Endvidere kan nævnes kommunalbestyrelsens valg af et medlem til fredningsnævn efter naturbeskyttelseslovens § 35, stk. 3.

§ 3 indebærer, at selve den beslutning, som efter lovgivningen skal træffes af kommunalbestyrelsen, skal træffes af den delegerende kommunalbestyrelse. Bemyndigelsen efter § 2, stk. 1, indebærer, at den bemyndigede kommune skal medvirke ved forberedelsen af kommunalbestyrelsesbeslutninger omfattet af § 3.

For beslutninger efter § 3 gælder de sædvanlige regler om forberedelse af kommunalbestyrelsesbe-

slutninger. Dette indebærer bl.a., at beslutningerne som udgangspunkt skal forberedes gennem udvalgsbehandling i den delegerende kommune.

Til § 4

Til stk. 1

Bestemmelsens stk. 1 fastsætter, at betalingen for udførelse af opgaver efter loven udgør kostprisen ved udførelsen af opgaven for den bemyndigede kommune. Prisen kan hverken være højere eller lavere.

Baggrunden herfor er, at det efter almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommunernes opgavevaretagelse hverken er en kommunal opgave at yde tilskud til andre kommuner eller at opnå fortjeneste ved kommunens virksomhed.

Vederlaget til den bemyndigede kommune skal således omfatte alle de direkte omkostninger, der er forbundet med opgavevaretagelsen, dvs. de omkostninger, der direkte kan henføres til den pågældende aktivitet, som f.eks. løn, køb af materialer og tjenesteydelser, reparations- og vedligeholdelsesudgifter, husleje m.v., og kommunens indirekte omkostninger herved dvs. de omkostninger, der ikke direkte kan henføres til den pågældende aktivitet, som f.eks. andel af fællesudgifter til lokaler, administration m.v. samt omkostninger knyttet til kapitalapparatet (afskrivning af anlægsaktiver og forrentning af drifts- og anlægskapital).

Det er således forudsat, at den bemyndigede kommune i forbindelse med udførelsen af opgaverne foretager en opgørelse af de omkostninger, der er forbundet med at udføre opgaverne for hver af de øvrige kommunalbestyrelser.

Bestemmelsen omfatter kun de omkostninger, den bemyndigede kommune har som følge af bemyndigelsen. Reglerne om, hvilken kommunalbestyrelse en udgift i forbindelse med varetagelsen af en opgave påhviler, følger i øvrigt af lovgivningen på de enkelte opgaveområder.

Eksempelvis indeholder kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område regler herom for så vidt angår sager, der behandles efter reglerne i denne lov. Det er således også den delegerende kommune, der har ansvaret for den endelige afregning, regnskab og revision af de refusionsberettigede udgifter, der er afholdt som led i varetagelsen af de delegerede opgaver på beskæftigelsesområdet, der er omfattet af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og som led i behandlingen af sager efter lov om social service.

De udgifter, der efter lovgivningen påhviler den delegerende kommunalbestyrelse, vil i det omfang, de